

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீ ரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(மூலம், எளிய தமிழ்நடை)

7. முமுக்ஷுத்வ அதிகாரம்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

(மோஷு விருப்பம் பற்றிய விஷயங்களைக் கூறுதல்)

கால ஆவர்த்தாந் ப்ரக்ருதி விக்ருதீ: காமபோகேஷு தோஷாந்
ஜ்வாலா கர்த்த ப்ரதிம துரித உதர்க்க துக்க அநுபூதிம்
யாதாதத்யம் ஸ்வபரிநியதம் யச்ச திவ்யம் பதம் தத்
காராகல்பம் வபுரபி விதந் கஸ்திதிசேஷத பந்தம்

பொருள் – சுழல் போன்று மீண்டும் மீண்டும் வருகின்ற காலங்கள், ப்ரக்ருதி மற்றும் அதன் மாற்றமான மஹத் போன்ற தத்துவங்கள், இந்த உலகம் மற்றும் அந்த உலகம் ஆகியவற்றில் உள்ள சுகங்களில் மறைந்துள்ள தோஷங்கள், நெருப்பால் நிரம்பியுள்ள குழியாக உள்ள பாவங்களின் பலனாக வருகின்றன துன்பங்கள், தன்னிடமும் எம்பெருமானிடமும் எப்போதும் உள்ள ஸ்வபாவங்கள், மிகவும் மேன்மையான பரமபதம், சிறை போன்ற இந்த உடல் – இப்படிப்பட்ட பலவற்றையும் அறிந்த யார் ஒருவன், இந்த ஸம்ஸார பந்தத்தை விரும்புவான்?

ஜீவன் வேறு, உடல் வேறு, ஈச்வரன் வேறு என்று ஏன் அறிய வேண்டும்

மூலம் - இப்படி இவ்வர்த்தங்களை அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து ஸ்வயம் ப்ரகாசாத்வ ஞாந்ருத்வ கர்த்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ சரீரித்வ அணுத்வ நித்யத்வ நிரவயவத்வ ச்சேதந தஹந க்லேதந சோஷணாத்யந்ஹத்வ வ்ருத்திஹ்ரஸா ரஹித ஸ்வரூபத்வாதிகளாலே ஆத்மாவுக்கு விசேஷணபூத தேஹேந்த்ரியாதி வைலக்ஷண்யத்தைக் கண்டு, இவனுடைய பரலோகமந தேஹாந்த்ரப்ராப்தி யோக்யத்வநிச்சயத்தாலே ஸாமாந்யேந லோகோத்தீர்ண புருஷார்த்தயோக்யராய், நரக பதநாதி ஜந்மாந்தர க்லேசங்களுக்கு அஞ்சி அவற்றின் காரணங்களான கர்மங்களினின்றும் நிவ்ருத்தராய், ஆதேயத்வ விதேயத்வ சேஷத்வ அல்பசக்தித்வ அணுத்வ அஜ்ஞான ஸம்சய விபர்யய துக்காதியோக்யத்வ அசுபாச்ரயத் வாதிகளாலே உண்டான விசேஷ்யபூத ஈச்வர வ்யாவ்ருத்திநிச்சயத்தாலே பகவத் கைங்கர்யரூபமான ஸ்வரூப ப்ராப்த வைபவத்தை அபேக்ஷிக்கைக்கு யோக்யராய்,

விளக்கம் – இப்படியாக ஆத்மாவைப் பற்றிக் கூறுகின்ற சாஸ்த்ரங்கள் மூலமாக ஒருவன் மேலே கூறப்பட்ட பலவற்றையும் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆத்மா தானகவே

ப்ரகாசிக்கக் கூடியவன், அனைத்தையும் அறியவல்லவன், செயல்களைச் செய்பவன், அனுபவிப்பவன், இந்த உடலை இவைகளுக்குத் துணையாகக் கொண்டவன் என்று அறிய வேண்டும். ஆத்மா என்பது அணு அளவே; அழியாமல் எப்போதும் உள்ளது; உடல் உறுப்புகள் அற்றது; இதனை அறுக்கவோ, எரிக்கவோ, காயப்படுத்தவோ, உலர வைக்கவோ அல்லது வேறு எந்த வகையிலும் மாற்றவோ இயலாது என்று அறியவேண்டும். மேலும் ஆத்மா சுருங்குவதோ விரிவதோ இல்லை. இப்படியாக உள்ள தன்மைகள் மூலமாக ஆத்மாவானது உடலை விட்டு மாறுபட்டு நிற்கிறது. இத்தகைய ஆத்மாவானது வேறு உடலையோ அல்லது வேறு உலகத்திற்குச் சென்று அங்கு வேறு உடலையோ எடுக்கவல்லது என்று அறியும் ஒருவன், இந்த உலகில் காணப்படும் பலன்களைக் காட்டிலும் வேறு உயர்ந்த பலன்கள் இருக்கின்றன என்று அறிகிறான். அவன் நரகத்தில் விழுந்து படும் துன்பங்களை எண்ணியும், அடுத்த பிறவியை எடுத்தால் படக்கூடிய துன்பங்களை எண்ணியும், அந்தத் துன்பங்களை உண்டாக்கவல்ல பாவங்களை உண்டாக்கும் செயல்களைத் தவிர்க்கிறான். தான் ஈச்வரனால் காக்கப்படும் நியமிக்கப்படும் உள்ளபோதிலும் தான் மிகவும் அற்பமானவன், அறியாமையால் சூழப்பட்டவன், சந்தேகம் நிரம்பியவன், பிழைகள் செய்பவன், துன்பத்தில் உள்ளவன், அசுத்தங்களின் இருப்பிடமாக உள்ளவன் என்று அறிகிறான். தனது ஆத்மாவானது ஈச்வரனின் சரீரமாக உள்ளபோதிலும், ஈச்வரன் இந்த தோஷங்களுக்கு எதிர்த்தடாக உள்ளதை உணர்கிறான். இதனால் தான் ஈச்வரனை விட வேறுபட்டவன் என்று அறிகிறான். இந்த ஞானம் காரணமாக எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்து அதனால் புகழ் பெறும் தகுதியை அடைந்துவிடுகிறான்.

திருமந்தரத்தின் மூலம் அஹங்காரம் முதலானவை அழிதல்

மூலம் - ஸர்வாபேக்ஷித ஸங்க்ரஹமான திருமந்தரத்தைக் கொண்டு ஸாரதமார்த்தங்களை அநுஸந்திக்கும்போது, (1) ப்ரதமபதத்தில் த்ருதீயாக்ஷரத்தாலே ப்ரதிபந்நமான ஞானத்வாத்யநுஸந்தானத்தாலே தேஹ ததநுபந்திகளில் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், (2) ப்ரதமாக்ஷரத்தில் லுப்த சதுர்த்தியாலே ப்ரதிபந்நமான தாதர்த்தத்தாலே தேஹாதிரித்த ஆத்மஸ்வரூப ததுகுணங்களில் த்வம் மே அஹம் மே என்கிற ச்லோகத்தின்படியே தனக்குரிமையுண்டாக நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், (3) மத்யமாக்ஷரத்தில் அவதாரணார்த்தத்தாலே அந்யசேஷ்யுதோ அஹம் என்றும் மமாந்ய: சேஷி என்றும் வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், (4) மத்யமபதத்தில் ப்ரதிபந்நமான நிஷேதவிசேஷத்தாலே ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரத்தைப் பற்ற வரும் நிரபேக்ஷஸ்வாதந்தர்ய நிரூபாதிக சேஷித்வாபிமானரூபங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும், (5) இந்நிஷேத ஸாமர்த்தயந்தன்னாலே த்ருதீயபதத்தில் சதுர்த்தியாலே அபிப்ரேதமாய் பாவியான கைங்கர்யபந்தாநுபவமாகிற பலத்தைப் பற்ற இப்போது பலாந்தராநுபவ ந்யாயத்தாலே வரும் ஸ்வாதீநகர்த்தருத்வ போக்த்தருத்வ ஸ்வார்த்த கர்த்தருத்வ போக்த்தருத்வ ப்ரமரூபங்களான அஹங்கார மமகாரங்களையும் யதா யோக்யம் ஆர்த்தமாகவும் சப்தமாகவும் அடியறுத்து இப்படி ஸ்திரப்ரதிஷ்ட ஞானராய்

விளக்கம் – அறியவேண்டிய அனைத்தின் ஸாரமாக உள்ள திருமந்திரத்தின் மூலமாக அறியவேண்டிய தத்துவங்களை முழுவதுமாக அறிகிறான். இவையாவன: (1) திருமந்திரத்தின் முதல் பதமான ஓம் என்பதன் மூன்றாம் எழுத்தான “ம” என்பதன் மூலம், ஆத்மா என்பது ஞானஸ்வரூபமானது என அறிகிறான். இதன் மூலமாக “இந்த உடலே நான்” என்னும் அஹங்காரத்தையும், “இவை என்னுடையவை” என்று உடல் மூலமாகத் தோன்றும் மமகாரத்தையும் கைவிடுகிறான். (2) திருமந்திரத்தின் முதல் பதமான ஓம் என்பதன் முதல் எழுத்தான “அ” என்பதில் நான்காம் வேற்றுமை நீக்கப்பட்டதன் மூலம் ஜீவன் ஈச்வரனுக்காகவே உள்ளான் என்பதை உணர்கிறான். இதன் மூலம் ஸ்வாமி பராசர பட்டர் அருளிச்செய்த திருமஞ்சனக் கட்டிய ச்லோகத்தில் நம்பெருமாள் ஜீவனிடம், “நீ என்னுடையவன்”, என்னும்போது ஜீவன் அவனிடம், “அல்ல, நான் என்னுடையவன்”, என்று மறுப்பது போன்ற வாசகங்களை எண்ணிப்பார்க்கிறான். இது போன்று “தான் தனக்கே உரிமையானவன்”, என்னும் அஹங்காரம் மற்றும் மமகாரம் ஆகியவற்றைக் கைவிடுகிறான். (3) திருமந்திரத்தின் முதல் பதமான ஓம் என்பதன் நடு எழுத்தான “உ” என்பதன் மூலம் “மட்டுமே” என்பது வெளிப்படுகிறது. இதனைக் கொண்டு “நான் எம்பெருமானைத் தவிர உள்ள மற்றவர்களுக்கு அடிமை” என்பதில் உள்ள அஹங்காரம், “எம்பெருமானை விடுத்து வேறு யாரோ எனக்கு எஜமானன்” என்பதில் உள்ள மமகாரம் ஆகியவற்றைக் கைவிடுகிறான். (4) திருமந்திரத்தின் நடு பதமான நமோ (ந மம – நான் என்னுடையவன் அல்லன்) என்பதன் மூலம் ஜீவனுக்கு ஸ்வதந்திரம் என்று ஏதும் இல்லை என அறிகிறான். இதன் மூலம், “என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதில் நான் சுதந்திரமானவன்” என்பதில் வெளிப்படும் அஹங்காரம், “இவ்விதம் என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் செயலானது முழுவதுமாக என்னைச் சார்ந்ததே” என்பதில் வெளிப்படும் மமகாரம் ஆகியவற்றைக் கைவிடுகிறான். (5) இப்படியாக உள்ள நமோ என்பதன் மூலம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குச் சென்று அங்கு எம்பெருமானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தல் வரை உள்ள பலன்களின் பொருட்டு உண்டாகும் விபரீத எண்ணங்களை மாற்றிக் கொள்கிறான். இந்த எண்ணங்கள் எவை என்றால்: அஹங்காரம் – “நான் சுதந்திரமானவன்”, “என்னை யாரும் அனுபவிக்க இயலாது”; மமகாரம் – “இதனை நான் எனக்காகச் செய்கிறேன்”, “இதனை நானே அனுபவிப்பேன்” – போன்றவை ஆகும்.

உலக விஷயங்களில் உள்ள தோஷங்களும் பகவத் விஷயத்தின் மேன்மையும்

மூலம் - “அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்”, “கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுமுலும் ஐங்கருவி கண்ட இன்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்”,

“தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம் தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே”, “அந்தவஸ்து பலம் தத்பவத்யல்ப மேதஸாம்”, “அநித்யமஸுகம் லோகம் இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம்”, “மஹாபலாந் மஹாவீர்யாந் அநந்தந ஸத்ஜயாந் | கதாந் காலேந மஹதா கதாசேஷாந்நராதிபாந் || ச்ருத்வா ந புத்ரதாராதௌ க்ருஹசேஷத்ராதிகே அபி வா | த்ரவ்யாதௌ வா க்ருதப்ரஜ்ஞோ மமத்வம் குருதே நர:”, “ஸர்வம் துக்கமயம் ஜகத்”, “ஸ்வர்க்கே அபி பாதபீதஸ்ய சூயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருத்தி:”, “ராஜ்யே க்ருத்நந்த்யவித்வாம்ஸோ மமத்வாஹ்ருத சேதஸ: | அஹம்மாந மஹாபாந மதமத்தா ந மாத்ருசா:”, “ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷா: ஸத்தி மஹாபுநே | அத ஏவ ஹி நேச்சந்தி ஸ்வர்க்கப்ராப்திம் மநீஷிணா:”, “ப்ரஹ்மணா: ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் | சுத்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்மேதி || ந தத்ர பூதா கச்சந்தி புருஷா விஷயாத்மகா: || டம்ப லோப மத க்ரோத த்ரோஹ மோஹைரபி த்ருதா: || நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்வந்த்வா: ஸம்யதேந்த்ரியா: | த்யாநயோகரதாச்சைவ தத்ர கச்சந்தி ஸாதவ:”, ரம்யாணி காமசாராணி விமாநாநி ஸமாஸ்ததா | ஆக்ரீடா விவிதா ராஜாந் பத்மிந்யச்ராமலோதகா:”, “ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:” இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அல்பத்வ அஸ்திரத்வ துக்கமூலத்வ துக்க மித்ரத்வ துக்கோதர்க்கத்வ விபீதாபிமாநமூலத்வ ஸ்வாபாவிகாநந்தவிருத்தத்வங்களாகிற அசித்விஷயாநுபவ தோஷஸப்தகத்தையும் இவற்றில் யதாஸம்பவம் உண்டான சேதநமாத்ராநுபவ தோஷங்களையும், இவ்நுபவங்களுக்கு எதிர்த்தட்டான பகவதநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விசதமாக அநுஸந்தித்து, “பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்த: அபரமாத்மநி” என்கிற அவஸ்தையையுடையராய்.

விளக்கம் – கீழே உள்ள பல ப்ரமாணங்கள் காண்க:

- திருவாய்மொழி (3-2-6) - அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன் - அற்பமான விஷயங்களில் ஈடுபட்டு, அவற்றின் தோஷங்களை அறிந்து, அவற்றைக் கைவிட்டேன்
- திருவாய்மொழி (4-9-10) - கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுமூலும் ஐங்கருவி கண்ட இன்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம் - ஐந்து புலன்களால் அடையப்படும் இன்பம், புலன்களால் அறிய இயலாத ஆத்ம அனுபவத்தின் இன்பம் ஆகியவற்றைக் கைவிட்டேன்.

- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-17-91) - தஸ்மிந் ப்ரஸந்நே கிமிஹாஸ்த்யலப்யம் தர்மார்த்தகாமைரலமல்பகாஸ்தே - கருணையுடன் கூடிய எம்பெருமான் உள்ளபோது எதுதான் அடைவதற்குக் கடினம்? தர்மம், அர்த்தம், காமம் ஆகியவற்றால் ஆவதற்கு ஏதும் இல்லை.
- ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை (7-23) - அந்தவஸ்து பலம் தத்பவத்யல்ப மேதஸாம் - அற்ப புத்தி உடையவர்களால் அடையப்படும் பலன்களும் அற்பமானவையே ஆகும்.
- ஸ்ரீமத் பகவத் கீதை (9-33) - அநித்யமஸுகம் லோகம் இமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் - நிலையற்றதும், துன்பங்கள் சூழ்ந்துள்ளதும் ஆகிய இந்த உலகை அடைந்துள்ள நீ என்னை வணங்குவாயாக.
- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (4-24-142, 143) - மஹாபலாந் மஹாவீர்யாந் அநந்ததந ஸத்ஜயாந் கதாந் காலேந மஹதா கதாசேஷாந்நராதிபாந் ச்ருத்வா ந புத்ரதாராதௌ க்ருஹசேஷத்ராதிகே அபி வா த்ரவ்யாதௌ வா க்ருதப்ரஜ்ஞோ மமத்வம் குருதே நர: - இந்த உலகில் மிகுந்த பலம், அளவற்ற செல்வம், வீரம் ஆகியவற்றுடன் வாழ்ந்த அரசர்கள், தங்களின் நீண்ட வாழ்வு முடிந்த பின்னர், இந்த உலகில் தங்களைப் பற்றிய சரிதங்களை மட்டுமே விட்டுச் சென்றனர். இதனை அறிந்த அறிவாளி ஒருவன் பிள்ளை, மனைவி, வீடு, நிலம், செல்வம் முதலானவற்றில் “என்னுடையது” என்ற எண்ணம் கொள்ளமாட்டான்.
- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-17-69) - ஸர்வம் துக்கமயம் ஜகத் - இந்த உலகம் முழுவதும் துக்கமயமானது.
- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-5-50) - ஸ்வர்க்கே அபி பாதபீதஸ்ய சூயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருத்தி: - ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ளவன் எப்போதும் தனது புண்ணிய பலன் குறைந்து விட்டால், தான் கீழே விழுந்து விடுவோம் என்று பயம் காரணமாக சுகம் என்பது அவனுக்கு இருப்பதில்லை.

- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (6-7-7) - ராஜ்யே க்ருத்நந்த்யவித்வாம்ஸோ மமத்வாஹ்ருத சேதஸ: அஹம்மாந மஹாபாந மதமத்தா ந மாத்ருசா: - அஹங்காரம் கொண்ட மனம் படைத்தவர்கள் மட்டுமே, அந்த மயக்கம் காரணமாக ராஜ்யம், நாடு முதலானவற்றின் மீது ஆசை கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். என் போன்றவர்கள் அவற்றுக்காக ஏங்குவது இல்லை.
- இதிஹாஸ ஸமுச்சயம் (4-49) - ஆப்ரஹ்மபவநாதேதே தோஷா: ஸத்தி மஹாபுநே அத ஏவ ஹி நேச்சந்தி ஸ்வர்க்கப்ராப்திம் மநீஷிணா: - முனிவரே! ப்ரம்மலோகம் தொடங்கி அனைத்து உலகங்களிலும் அற்பமான தோஷங்கள் பரவியே உள்ளன. எனவே அறிவு நிறைந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புவதில்லை.
- மஹாபாரதம் வநபர்வம் (217-37, 38, 39) - ப்ரஹ்மணா: ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் சுத்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்மேதி ந தத்ர பூதா கச்சந்தி புருஷா விஷயாத்மகா: டம்ப லோப மத க்ரோத த்ரோஹ மோஹைரபி த்ருதா: நிர்மமா நிரஹங்காரா நிர்த்வந்த்வா: ஸம்யதேந்த்ரியா: த்யாநயோகரதாச்சைவ தத்ர கச்சந்தி ஸாதவ: - ப்ரம்மலோகத்தின் மேலே விஷ்ணுவின் பரமபதம் உள்ளது. அது தூய்மையாகவும், நித்யமாகவும், ஜ்யோதி ரூபமாகவும் உள்ளது. பரம்பொருளை அனுபவிக்கத் தக்கதாக உள்ளதால் பரப்ரஹ்மம் என்றும் கூறப்படுகிறது. அந்த உலகிற்கு டம்பம், லோபம், ஆணவம், கோபம், துரோகம், ஆசை முதலியவற்றால் பீடிக்கப்பட்ட அறிவற்றவர்கள் செல்வதில்லை. அஹங்காரம் மற்றும் மமகாரம் ஆகியவற்றைக் கைவிட்டவர்கள், இரட்டையாக வரும் இன்பதுன்பங்களில் சமநிலையில் உள்ளவர்கள், புலன்களைத் தங்கள் வசம் வைத்தவர்கள், பகவானைத் த்யானித்தபடி உள்ளவர்கள் - இப்படிப்பட்ட ஸாதுக்கள் மட்டுமே அங்கு செல்கின்றனர்.
- மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வம் (196-4) - ரம்யாணி காமசாராணி விமாநாநி ஸமாஸ்ததா ஆக்ரீடா விவிதா ராஜாந் பத்மிந்யச்ராமலோதகா: - பரமபதத்தில் விருப்பப்படி செல்லக்கூடிய அழகான விமானங்கள், மண்டபங்கள், பலவிதமான தோட்டங்கள், தெளிவான நீர் நிறைந்த தாமரைக் குளங்கள் ஆகியவை உள்ளன.
- மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வம் (196-6) - ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந: - எம்பெருமானின் இருப்பிடமான பரமபதத்திற்கு முன்பாக மற்ற லோகங்கள் அனைத்தும் நரகம் போன்றவையே.

மேலே உள்ள பல ப்ரமாணங்கள் மூலமாக, அசித் பொருள்களால் ஏற்படும் இன்பங்கள் அனைத்தும் ஏழு வகையான தோஷங்களுடன் கூடியவை என்று அறியவேண்டும். இவையாவன - அற்பமானவை, ஸ்திரம் அற்றவை (நிலையற்றவை), துக்கத்தின் தொடக்கமாக உள்ளவை, துக்கம் நிறைந்தவை, துக்கம் உண்டாக்கவல்லவை, அஹங்காரம் முதலானவற்றால் உண்டானவை, ஜீவனின் இயல்பான ஆனந்தமயமான நிலைக்கு எதிரானவை - என்பதாகும். இதே தோஷங்கள் ஒருவன் தனது ஆத்ம அனுபவத்தில் திளைக்கும்போதும் உண்டாகக் கூடியவை என்று அறியவேண்டும். இவற்றுக்கு எதிர்த்தடாக உள்ளதான பகவத் அனுபவத்தின் மூலம் உண்டாகவல்ல ஆனந்தத்தில் உள்ள நன்மைகளை அறிந்து, அதில் ஈடுபட வேண்டும். இதன் மூலம் ஒருவன் பார்ஹஸ்பத்ய ஸ்ம்ருதியில் கூறியபடி - பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்த: அபரமாத்மநி - எம்பெருமானிடம் மட்டுமே ஆசை கொண்டபடி, மற்ற பொருள்கள் மீது ஆசை இல்லாதபடி - என்ற நிலைக்கு வந்துவிடுவான்.

மூலம் - “ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத்” என்கிற ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களில் நின்றும் நிவ்ருத்தராய், “நிவ்ருத்தலக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர்நாராயணோ அப்ரவீத்” என்கிற நிவ்ருத்தி தர்மங்களிலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரிகள்.

விளக்கம் - மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (219-4) - ப்ரவ்ருத்திலக்ஷணம் தர்மம் ப்ரஜாபதிரதாப்ரவீத் - ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களை ப்ரம்மன் உரைத்தான் - என்னும்படியாக உள்ள ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களை கைவிட்டும்; மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (219-2) - நிவ்ருத்தலக்ஷணம் தர்மம் ருஷிர்நாராயணோ அப்ரவீத் - நாராயண ரிஷி என்பவர் கடைபிடிக்க வேண்டிய தர்மங்களை உரைத்தார் - என்னும்படியாக உள்ள தர்மங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். இதுவே மோக்ஷத்தில் விருப்பம் உள்ளவர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய தகுதிகள் ஆகும்.

மூலம் - கீழ்ச்சொன்னபடியிலே பராவரங்களான தத்வங்களும் புருஷார்த்தங்களும் தெளிந்தாலும், இப்படி வைராக்யபூர்வகமாக பரம புருஷார்த்தோபாய அநுஷ்டாநத்தில் ப்ரவர்த்தியானாகில்”சீல வ்ருத்த பலம் ச்ருதம்”, “சமார்த்தம் ஸர்வசாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி: | தஸ்மாத் ஸ ஸர்வசாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய சாந்தம் மந: ஸதா” என்கிற ச்ருதபலத்தையும் இழந்து, “நாச்சாதயதி கௌபீநம் ந தம்ச மசகாபஹம் | சுந: புச்சமிவாநர்த்தம் பாண்டித்யம் தர்மி வர்ஜிதம்” என்கிறபடியே ஹாஸ்யனாம். ஆகையால்

“வயஸ: கர்மணோ அர்த்தஸ்ய ச்ருதஸ்யாபிஜநஸ்ய ச | வேஷவாக்வருத்தி ஸாருப்யமாசரந் விசரேதிஹ” என்கிறபடியே ச்ருதாநுரூபமாக ஸ்வோசிதமான பரம புருஷார்த்தோபாயநுஷ்டாநத்திலே த்வரிக்குமவர்கள் “தன் கருமஞ்செய்யப் பிறருகந்தார்” என்கிறபடியே, “தம் தேவா ப்ரஹ்மாணம் விது:”, “ப்ரணமந்தி தேவதா:” இத்யாதிகளிற் சொல்லும் ஏற்றம் பெறுவர்கள்.

விளக்கம் - எது உயர்ந்த தத்துவம், எது தாழ்ந்த தத்துவம் என்றோ; எது உயர்ந்த புருஷார்த்தம், எது தாழ்ந்த புருஷார்த்தம் என்று ஒருவன் அறிந்து கொள்ளக்கூடும். ஆயினும் அவன் தனது வாழ்வின் உயர்ந்த புருஷார்த்தத்தை அளிக்கவல்ல உபாயத்தை அறிந்து, அதனைப் பின்பற்றவில்லை என்றால் என்ன நிகழும் என்றால் - மஹாபாரதம் ஸபாபர்வம் (5-117) - சீல வ்ருத்த பலம் ச்ருதம் - சாஸ்த்ரத்தை அறிவதன் மூலம் ஏற்படும் ஞானத்தின் பலன்கள் ஆத்மகுணங்களும் சிறந்த ஒழுக்கமும் - என்று கூறப்படும் பலனை இழக்க நேரிடும். மேலும் இதிஹாஸ ஸமுச்சயம் (12-37) - சமார்த்தம் ஸர்வசாஸ்த்ராணி விஹிதாநி மநீஷிபி: தஸ்மாத் ஸ ஸர்வசாஸ்த்ரஜ்ஞோ யஸ்ய சாந்தம் மந: ஸதா - மனதை வசப்படுத்தும் பொருட்டே பல சாஸ்த்ரங்களும் ஞானம் உள்ளவர்களால் இயற்றப்பட்டது, ஆகவே யார் ஒருவனின் மனம் அடக்கப்பட்டுள்ளதோ அவன் அனைத்து சாஸ்த்ரங்களும் அறிந்தவன் - என்று கூறப்படும் கருத்தையும் இழந்தவன் ஆகிறான். இது தவிர - நாச்சாதயதி கௌபீநம் ந தம்ச மசகாபஹம் சுந: புச்சமிவாநர்த்தம் பாண்டித்யம் தர்மி வர்ஜிதம் - நாயின் வால் என்பது மறைக்க வேண்டிய இடத்தை மறைப்பதில்லை, நாயை மொய்க்கும் ஈ முதலானவற்றை விரட்டவும் பயன்படுவதில்லை - என்பதற்கு ஏற்ப, அவனது ஞானம் அவனுக்குப் பயன்படாமல் போகின்றது. ஆகவே மநு ஸ்ம்ருதி (4-18) - வயஸ: கர்மணோ அர்த்தஸ்ய ச்ருதஸ்யாபிஜநஸ்ய ச வேஷவாக்வருத்தி ஸாருப்யமாசரந் விசரேதிஹ - வயது, கடைபிடிக்க வேண்டிய கர்மம், கர்மபலன், சாஸ்த்ர ஞானம், உயர்ந்த குலத்தில் பிறவி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்ப ஒருவன் தனது பேச்சு, செயல் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப நடக்க வேண்டும். இப்படியாக உயர்ந்த புருஷார்த்தத்தைப் பெற்றுத் தரவல்ல உபாயத்தைக் கடைபிடித்து நடப்பவர்கள் பெறும் ஏற்றத்தைக் கீழே உள்ள வரிகளில் காணலாம்: தன் கருமஞ்செய்யப் பிறருகந்தார் - தனது கடமைகளைச் செய்யும் ஒருவன் அனைவராலும் புகழப்படுகிறான்; மஹாபாரதம் சாந்திபர்வம் (118-11) - தம் தேவா ப்ரஹ்மாணம் விது: - சிறந்த ஒழுக்கம் உள்ள சண்டாளன் தேவர்களால் அந்தணன் என்றே கொள்ளப்படுகிறான்; ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம் (43-28) - ப்ரணமந்தி தேவதா: - அவனைத் தேவர்கள் வணங்கி நிற்கின்றனர்.

நின்றபுராணன் அடியிணை ஏந்தும் நெடும்பயனும்
பொன்றுதலே நிலை என்றிடப் பொங்கும் பவக்கடலும்
நன்று இது தீயது இது என்று நவின்றவர் நல்லருளால்
வென்று புலன்களை வீடினை வேண்டும் பெரும்பயனே

பொருள் – எப்போதும் நிலையாக நிற்கின்ற எம்பெருமானின் பொருந்திய திருவடிகளைத் தனது தலையால் ஏந்தி நின்று, அவனுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தலே மோசடிம் என்னும் உயர்ந்த புருஷார்த்தம்; அழிவது என்பதையே இயல்பாக உடையதும், ஓங்கி வளர்வதும் ஆகிய ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸமுத்ரம் – இந்த இரண்டில் மோசடிம் என்பது நன்மை, ஸம்ஸாரம் என்பது தீமை – என்று ஒருவன் அறியக்கூடும். இதனை அவன் எப்படி அறிகிறான் என்றால், சிறந்த ஆசார்யர்கள் மூலமே ஆகும். இப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்களின் கருணை காரணமாக அவன் தனது இந்திரியங்களை வென்று, மிகவும் உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய மோசடிம் என்பதை மட்டுமே விரும்பி நிற்பான்.

விஷமது பஹிஷ்குர்வந் தீரோ பஹிர்விஷயாத்மகம்
பரிமிதரஸ ஸ்வாத்ம ப்ராப்தி ப்ரயாஸ பராங்குசு:
நிரவதி மஹாநந்த ப்ரஹ்மாநுபூதி குதாஹலீ
ஜகதி பவிதா தைவாத் கச்சித் ஜிஹாஸித ஸம்ஸருதி:

பொருள் – சற்றும் கலக்கம் இல்லாத மனம் உள்ளவன் : ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதும், விஷம் கலந்த தேன் போன்றதும் ஆகிய உலக விஷயங்களை ஒதுக்கி; அற்பமான சுகத்தை அளிக்கவல்ல தனது ஆத்ம அனுபவத்தை அடைந்து ஆனந்தம் அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை நீக்கி; எல்லையற்ற ஆனந்தம் அளிக்கவல்ல ஸர்வேச்வரனுடைய அனுபவத்தில் ஆவல் கொண்டவனாக இருக்கக்கூடும். இவன் ஸர்வேச்வரனின் அநுக்ரஹம் மூலமாக ஸம்ஸாரத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்னும் ஆசை கொண்டவன் ஆகிறான்

முமுக்ஷுத்வ அதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்